

skellige, der entrerer på pensionsmarkedet, ikke mindst efter hårdt pres fra statens egne forpligtelser og ATP osv., at så ville man se på tingene med disse 4½ pct.

Hen over sommeren 1999 skete der det heldige for Økonomiministeriet og for regeringen, at markedsrenten steg en lille smule, og derfor konkluderede man i efteråret 1999, at så var der jo ingen grund til at gøre noget, fordi man fra Skatteministeriet havde givet det bundne mandat til den udredning, at det måtte under ingen omstændigheder betyde så meget som halvdelen krone i provenutab for staten.

Og så er vi, hvor vi er i dag: at man rundt omkring på bestyrelsesmøderne har spurgt sig selv: Hvad er det, vi skal gøre? Skal vi lukke virksomheden, fordi vi ikke længere kan leve op til de forpligtelser, vi har indgået? Skal vi tage en sag efter et søgsmål fra vores kunder, som føler sig taget ved næsen? Nej, det skal vi heller ikke. Skal vi bede vores aktionærer om at tilføre yderligere kapital, så vi overhovedet er solvente? Ja, det er der en række selskaber der allerede har måttet gøre.

Og der er ingen tvivl om, at hele fusionsbølgen og sammenlægninger osv. skyldes jo også, at en række af de mindre selskaber, som ikke har så store formuer på kistebunden, har det meget svært i den markedssituation, vi er i, fordi markedsrenten heldigvis er lav.

Så kommer der minsandten i fredags et budskab fra regeringen om, at nu vil man sænke de 26 pct. til 15 pct. Pyha, tænkte de alle sammen, nu er der en løsning. Men nej, nej, skatteministeren har stadig væk nedlagt veto mod, at det må koste halvdelen krone på provenuet, så i stedet for vil man så ødelægge aktiekulturen i Danmark ved at lægge en ekstra beskatning på afkast af aktier.

Resultatet af det betød med det samme kursfald for indeksobligationer, for de skal også yderligere beskattes, altså en dårligere økonomisk situation for selskaberne.

Det her forslag skyldes ene og alene, at regeringen med pinsepakken strammede grebet så hårdt, at selskaberne er nødt til at gøre et eller andet for at overleve, og det er så dér, hvor skatteministeren har, hvad skal man sige, forestillet sig, at hvis alle er lige onde i dette samfund, så kan det måske koste 3 mia. kr. i provenutab. Sådan går det naturligvis ikke.

Vi vil ikke støtte det her forslag, og det vil vi ikke, fordi hele det her område trænger til, at der sker en samlet behandling af det, så man

igen tør tro på, at der er en fremtid, så man igen tør begynde at disponere, uden at man risikerer, at hver gang man i bestyrelseslokalet har truffet en eller anden beslutning, så kommer skatteministeren rendende med et forslag til ændring af lovgivningen.

Vi kan ikke støtte forslaget, og vi vil under udvalgsarbejdet gøre alt, hvad vi kan, for at anskueliggøre, at det her kommer til at betyde store, store problemer for den danske pensionssektor.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Kun lige den bemærkning til hr. Kim Behnke, at jeg tror, han holdt det, han måske syntes var sådan den rigtige tale, men til det forkerte punkt. Altså den tale, hr. Kim Behnke holdt, var ikke kommentering af det forslag, vi her har til behandling, og jeg har også svært ved at se, at konklusionen på hr. Kim Behnkes tale har meget med det her forslag at gøre. Men det må jo være op til hr. Kim Behnke under udvalgsarbejdet.

Jeg vil godt takke for en række, synes jeg, gode bemærkninger. Fru Mariann Fischer Boel havde en udmærket gennemgang af forslaget. Der har af flere ordførere, også af fru Mariann Fischer Boel, været sat spørgsmålstegn ved, om forslaget nu med nogen ret kunne siges at have tilbagevirkende kraft. Og det er jo noget, vi alle sammen selvfølgelig er ekstremt opmærksomme på, at man ikke med rette kan sige sådan noget. Man kan aldrig væрге sig imod, at nogen beskylder én for det.

Men der knytter sig det til sambeskatningen, at den måde, vi arbejder på, er, at man tager først stilling til sambeskatning, man anmoder først om sambeskatning, når man afleverer sit skatteregnskab. Og det vil sige, at det sker engang i 2001. Derfor vil man også kunne se, at der kan findes nøjagtig identiske tilfælde tidligere i Folketinget, hvor det ikke med rette kan beskyldes for at være noget, der kommer ind under betegnelsen tilbagevirkende kraft.

Så har der været nogle bemærkninger om akkumulerende investeringsforeninger. Vi vil selvfølgelig gerne svare på det og føre diskussionen om det, men det er også, som en række af ordførerne har nævnt, noget, der skal ses i lyset af, at det her er regler, der skal gælde for år 2000.

Der kommer i morgen forslag i forlængelse af offentliggørelsen af den reform, kan man vel godt tillade sig at sige, som regeringen, som